

Érsekújvár, 1887. március 21. – Budapest, 1967. július 22.

Apja gyógyszerári laboráns volt. Kimaradt a gimnázium második osztályából, lakatosinasnak állt, majd Érsekújvárott lakatos segédlevelet szerzett. Később Győrött vállalt munkát. Fővárosi műhelyekben, gyárakban vasmunkás volt, belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba és bekapcsolódott a szakszervezeti mozgalomba. Részt vett a szakszervezeti mozgalmakban. Gyalog bejárva Európát megismerkedett a modern avantgárd művészettel és az anarchizmus eszméivel. Hazatérése után elindította az első magyarországi irodalmi avantgárd folyóiratot a Tett címmel. A Tanácsköztársaság ideje alatt rövid ideig az Írói Direktórium tagja volt, belépett a Magyarországi Szocialista Pártba, a Közoktatásügyi Népbiztosság megbízásából plakátcenzor volt, majd a színházi bizottság tagjaként dolgozott. A proletárdiktatúra megdöntése után letartóztatták, majd Bécsbe szökött. Újraindította a Ma című 1919-ben betiltott folyóiratát, 1926. októberben hazatért, a Dokumentum című folyóirat szerkesztője, majd a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagjaként megindította a Munka című folyóiratot. 1945 után az Új Idők szerkesztője 1946-ig, majd az Alkotás felelős szerkesztője és a Kortárs felelőse szerkesztője 1947-1948-ban. Keresztury Dezső minisztersége idején rövid ideig tisztviselő volt a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium művészeti főosztályán. A Magyar Művészeti Tanács alelnöke tisztségét 1945 és 1948-ban töltötte be. 1947-ben bekapcsolódott a Szociáldemokrata Párt életébe, az SZDP művészeti bizottságának elnöke lett. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon az SZDP nagy-budapesti listájáról pótképviselővé választották, 1948. január 29-én behívták az országgyűlésbe. 1948. júniusban még átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába, de 1949-től belső száműzetésbe kényszerült, mert elutasította a kommunista művelődéspolitikai elveket és elvetette a sztálini személyi kultuszt. 1956-ig nem publikált. Az Írószövetség 1953. szeptemberi párttaggyűlésén a szektás kultúrpolitikát bíráló szavaiért kizárták a pártból, csak 1956-ban térhetett vissza a művészeti életbe, szeptemberben beválasztották az Írószövetség elnökségébe. 1957-ben kiállításra nyílt, később kiadták régebbi elbeszéléseit, regényeit. 1965-ben Kossuth-díjat kapott.